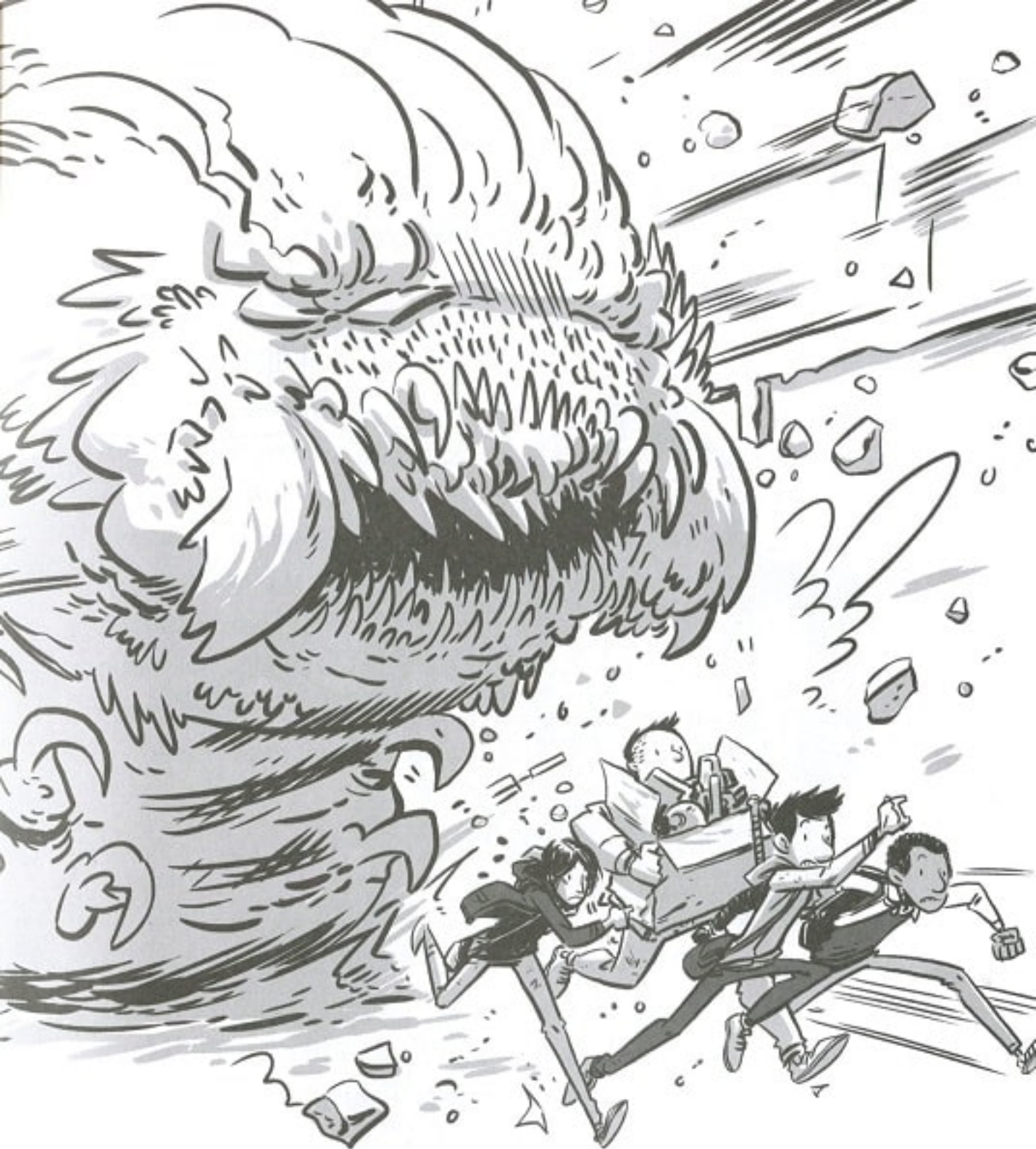

Розділ перший

Ну, от... тепер нас з'їдять. Зжеруть. Проковтнуть повністю. Або проковтнуть по шматочку. Цікаво, а як саме? Повністю чи по шматочку? А чи є якась різниця? Однаково вирок один: НАС ЗЖЕРУТЬ.

Бачите оте чудовисько за нами, яке за розміром нагадує потяг? Ну то це не потяг. Це велетенський монстр-хробак. Хробакулус.

Вам цікаво, чому ми втікаємо від велетенського монстра-хробака?

Це чудове запитання.

А відповідь на нього буде безглузда. У нас...

Розумієте, десь місяць тому я знищив лютого монстра на ім'я Бларг. І тоді я вирішив: «Ми герої! Постапокаліптичні герої! А постапокаліптичним героям потрібно здійснювати подвиги!»

Якщо коротко, то ми сучасна версія давніх лицарів короля Артура. А давні лицарі короля Артура завжди шукали привід для різних подвигів. Так от, як я вже сказав, приблизно місяць тому, коли я знищив Бларга, мій найкращий друг, Квінт Бейкер, заявив:

— Друже, ми повинні укласти бестіарій!

Ви питаєте, що таке «бестіарій»?

Це теж чудове запитання! І я поставив його Квінтови. Він глипнув на мене так, ніби я цілковитий дурень, схопив словник і прочитав:

— Це збірник описів та ілюстрацій різноманітних міфічних істот.

— Інакше кажучи, це ж просто гарна назва для «записника про монстрів», — сказав тоді я.

— Але ця назва краща! — відповів Квінт. — «Записник» більше стосується школи і навчання. «Бестіарій» — МОНСТРИВ. Це стара книжка з пожовклими і пом'ятими сторінками, від яких віє історією.

Мені така ідея сподобалась, тому я мовив:

І тепер ми укладаємо великий бестіарій, куди запишемо кожен дивну істоту, яка з'явилась у Вейкфілді після Монстр-Апокаліпсиса, що почався цього літа. Для того щоб укласти хороший бестіарій, вам потрібні два інгредієнти.

Перший: фотографія. За це відповідаю я — Джек Салліван, екстраординарний фотограф монстрів.

Другий: інформація. Все, що відомо про монстрів: сила, вразливе місце, територія проживання, улюблена їжа, що любить робити, чи смердить злом і так далі, і тому подібне.

Я розумію, що порівнювати «написання книжки» з іншими подвигами (наприклад, походом Фродо до Судної Гори, коли він ніс перстень) не дуже справедливо, але що поробиш? Я зрозумів, що коли називати будь-яке заняття подвигом, то життя стане **ЗНАЧНО** веселішим.

Наприклад...

А от наш друг Дірк хоче здійснити інший подвиг — посадити город. Ні, я не жартую. Виявилося, що Дірк обожнює свіжі помідори. Він запевнює, що не може підтримувати свою здоровенну форму виключно чипсами і шоколадом. І я гадаю, що він абсолютно ЗДУРІВ, бо чипси і шоколад — це основні продукти харчування.

Дірк теж у моїй команді з боротьби проти монстрів. Раніше, ще перед кінцем світу, він був жахливим хуліганом, але тепер він страшний хлопець, який знищує монстрів. Хоча, у нього є свої вади, якщо враховувати подвиг із городом.

Дірк повідомив нам, що коли він виростить декілька помідорів, то зможе приготувати домашню піцу на вогні. А я вже багато місяців не їв жодної піци — ані фірмової, ані домашньої.

Джун дель Торо (дівчина, яку я кохаю найбільше за всіх на світі) підтримала ідею Дірка. Вона сказала, що охоче поїла би щось нормальне, а не фаст-фуд. І тепер я гадаю, що вони обоє здуріли.

Отже, саме через бестіарій і город ми всі — я, Квінт, Джун і Дірк — зараз у торговому центрі «Куля». Саме тому ми втікаємо центральним проходом. І саме тому за нами женеться Хробакулус. Саме тому...

БА-БАХ!!!

Я налягаю на ноги і витягую шию, щоб озирнутися.
Хай йому грець! Монстр наздоганяє! Невже доведеться битися навкулачки?

